

ทฤษฎี 4 แบบ 4 MAT : ลีลาการสอนของครูและ พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ดร. ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ

การปรับตัวในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ของสังคม การศึกษาไทยในปัจจุบัน เป็นผลให้เกิดความสนใจต่อรูปแบบและวิธีการสอนใหม่ๆ ขึ้นมา อีกหลายรูปแบบ และระบบการสอนที่เริ่มได้รับความสนใจจากครูและนักการศึกษาไทย อย่างกว้างขวางในปัจจุบันนี้ อีกแบบหนึ่งก็คือ การสอนแบบ 4 MAT ซึ่งผู้เขียนขอเรียกง่ายๆ ว่า ทฤษฎี 4 แบบ เนื่องจากเป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงลีลาการสอนของครูและพฤติกรรมการเรียนรู้ ของผู้เรียนว่ามี 4 แบบ

ระบบการสอนตามทฤษฎี 4 แบบ เป็นการสอนที่คำนึงถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ หลากหลายเพื่อตอบสนองผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน เกิดขึ้นจากแนวคิดของนักการศึกษา คนสำคัญชาวอเมริกัน ชื่อ ซูซาน มอริส (Susan Moris) และเบอร์นิส แม็คคาร์ธี (Bernice Mc Carthy) เมื่อปี ค.ศ.1980 จึงถือว่ามีใช่เป็นรูปแบบการสอนที่แปลกใหม่หรือเกิดขึ้นใหม่

แต่อย่างไรก็ตาม แต่ที่เพิ่งได้รับความสนใจและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในประเทศไทยเมื่อไม่นานมานี้ เนื่องมาจากได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ของ โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) ที่แพร่หลายและได้รับความสนใจกันอย่างกว้างขวางในหมู่นักการศึกษาไทยในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะระบบการสอนแบบ ทฤษฎี 4 แบบ จะให้ความสำคัญต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้กระบวนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถและความถนัดของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ตลอดจนคำนึงถึงกระบวนการสอนที่มุ่งพัฒนาสมองของมนุษย์ทั้ง 2 ซีก คือซีกซ้ายและซีกขวาไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพหุปัญญา ที่อธิบายถึงความสามารถของเด็กที่แตกต่างกัน 10 ด้าน และเด็กแต่ละคนจะสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดจากการใช้ความสามารถที่มีอยู่นั้นเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

แม้จะมีผู้ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎี 4 แบบ ไว้หลายท่านแล้วก็ตาม แต่เพื่อเป็นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดนี้เพิ่มมากขึ้น จึงใคร่ขอเสนอแนวคิดทฤษฎี 4 แบบ ในอีกแง่มุมหนึ่ง บทความครั้งนี้จึงเป็นการขยายความคิด และนำเสนอมุมมองอีกด้านหนึ่งที่ผ่านประสบการณ์ร่วมกับครู ตลอดจนรายละเอียดและประเด็นปลีกย่อยที่อาจจะยังมิได้มีผู้ใดกล่าวถึง อันอาจจะเป็นประโยชน์ในการที่จะทำความเข้าใจต่อทฤษฎี 4 แบบ เพิ่มมากขึ้น

สาระหลักของ ทฤษฎี 4

แบบเมื่อวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีการสอนตามทฤษฎี 4 แบบ แล้วจะเห็นได้ว่า ทฤษฎี 4 แบบ ได้นำเสนอประเด็นหลักของแนวคิด สรุปได้เป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. แบบฉบับหรือลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนมี 4 แบบ

ผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีแบบฉบับในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน แบบฉบับหรือลีลาการเรียนรู้ดังกล่าวนี้มี 4 แบบ

พื้นฐานแนวคิดของ ทฤษฎี 4 แบบ เชื่อว่า มนุษย์ได้รับประสบการณ์ความรู้ได้ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันซึ่งมีอยู่มากมายหลายวิธี และมนุษย์ก็มีวิธีการจัดการกับประสบการณ์และความรู้ได้หลายวิธีที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน เพราะฉะนั้นเทคนิคในการรับรู้ความรู้ และเทคนิคในการค้นหาความรู้ หากได้รับการจัดการให้เหมาะสมผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดแบบฉบับในการเรียนรู้ของตนเองที่ไม่เหมือนใคร และจะเกิดความสุขในการเรียนรู้ตามแบบฉบับของตนเองด้วยเช่นกัน แบบฉบับการเรียนรู้ของผู้เรียนดังกล่าวนี้มี 4 แบบ และการเรียนรู้ทั้ง 4 แบบนี้มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ได้แก่

1.1 **ผู้เรียนแบบที่ 1 (WHY)** เป็นคนช่างคิด ช่างสงสัย อยากรู้อยากเห็น ชอบเรียนรู้ด้วยการสังเกต และสัมผัส ชอบเรียนรู้จากการฟัง การสังเกต ใฝ่ดู ชอบจินตนาการ แล้วนำไปแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การพูดคุย สนทนา หรือทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงมักชอบตั้งคำถามว่า ทำไม และจะกระตือรือร้น สนใจในการค้นหาความรู้หากเกิดคำถามกับตนเองว่า ทำไม

1.2 ผู้เรียนแบบที่ 2 (WHAT) เป็นผู้สนใจข้อเท็จจริง ชอบเรียนรู้จากการรับข้อมูล ข่าวสารและสิ่งต่าง ๆ จากครู หรือจากคนอื่น ๆ เป็นคนช่างวิเคราะห์ ชอบเรียนรู้ด้วยวิธีการ คิดไตร่ตรอง เรียนรู้อย่างมีเหตุผล มีหลักเกณฑ์และเป็นระบบ

1.3 ผู้เรียนแบบที่ 3 (HOW) เป็นผู้สนใจในวิธีการต่าง ๆ อยากรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ นั้นทำงานอย่างไร ชอบที่จะได้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้จากสามัญสำนึกที่สัมผัสได้ เช่น ทำ จับ ลูบ คลำ ทดลอง ทำของจริง ฝึกปฏิบัติ อยากรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ นั้นทำงานอย่างไร สิ่งนี้ใช้การได้อย่างไร

1.4 ผู้เรียนแบบที่ 4 (IF) ชอบค้นหาว่าเป็นไปได้หรือไม่ ถ้าไม่เป็นอย่างนี้ จะเป็นอย่างไรได้หรือไม่ มีความสามารถในการประมวลข้อมูลได้อย่างรวดเร็วแล้วนำมาแปลง หรือประยุกต์เป็นสิ่งใหม่ได้ดี จึงสนใจในการค้นหาสิ่งใหม่ด้วยตนเอง ด้วยการทดลอง พิสูจน์ เรียนรู้จากความรู้สึกของตนเอง เรียนรู้ด้วยการลองผิดลองถูก ชอบที่จะลองทำและค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง

2. ลีลาการสอนหรือวิธีการสอนของครูมี 4 แบบ

เมื่อนักเรียนมีแบบฉบับในการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน ครูจึงต้องมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนดังกล่าวทั้ง 4 แบบนั้น กล่าวคือ ครูจะต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถและตามความถนัดของผู้เรียนแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน

บทบาทหรือลีลาการสอนของครู 4 แบบ มีดังนี้

2.1 บทบาทที่ 1 ครูคือผู้กระตุ้น สร้างแรงจูงใจ ครูจะต้องเป็นผู้ช่วย/กระตุ้น การเรียนรู้และสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน โดยการให้เขาได้สังเกต คิดไตร่ตรอง สัมผัส หรือนำประสบการณ์จริงไปสู่การคิด การจินตนาการ กระตุ้นให้เขาได้ฟัง ได้เห็น และอยากคิด อยากตั้งคำถาม ซึ่งคำถามที่เกิดขึ้นมีหลากหลายมากมายแต่สิ่งที่ควรเกิดขึ้นกับผู้เรียนมากที่สุด คือ คำว่า ทำไม เพราะอะไร วิธีการสอนอาจใช้สถานการณ์จำลอง การอภิปราย การระดมสมอง การทำงานกลุ่ม การให้สังเกตสิ่งต่าง ๆ การตั้งคำถาม บทบาทนี้จะทำให้ผู้เรียนแบบที่ 1 (WHY) มีความสุข ความสบายใจ ในการเรียนมากที่สุด

2.2 บทบาทที่ 2 ครู คือ ผู้สอน ผู้บอกความรู้ บทบาทของครูเป็นผู้ป้อนความรู้ ป้อนความจริงให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ครูจะต้องให้ความรู้เนื้อหาที่ลึกซึ้งให้แก่ นักเรียน ครูเป็นผู้สอน ผู้แจ้งให้ทราบ บทบาทที่ 2 นี้ จะทำให้ผู้เรียนแบบที่ 2 (WHAT) มีความสุข ความสบายใจในการเรียนมากที่สุด บทบาทนี้นับว่าเป็นบทบาทแบบเดิม ๆ ที่ครูส่วนใหญ่เคยใช้กันมาแล้ว

2.3 บทบาทที่ 3 ครู คือ โค้ชหรือผู้ฝึกสอน ครูจะปล่อยให้ให้นักเรียนลงมือทำจากของจริง และฝึกปฏิบัติจากของจริงด้วยตนเอง การเรียนการสอนเน้นเนื้อหา ทักษะที่เป็นชีวิตจริง ครูเพียงแต่ทำหน้าที่อำนวยความสะดวก และจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ให้นักเรียน ครูจะเป็นเพียงผู้ชี้แนะ แนะนำ เพื่อให้ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานให้สำเร็จ ครูจึงเปรียบเสมือนโค้ชหรือ

ผู้ฝึกสอน ครูจำเป็นจะต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนกระหายอยากลงมือปฏิบัติไปจนสำเร็จ บทบาทนี้ผู้เรียนแบบที่ 3 (HOW) จะมีความสุข ความสบายใจมากที่สุด

2.4 บทบาทที่ 4 ครู คือ ผู้ประเมินผล ผู้ร่วมเรียนรู้ และเป็นผู้แก้ไข ครูจะเป็นผู้จัดสถานการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้ค้นหา คิดค้น และทดลองทำสิ่งใหม่ๆ ด้วยตัวของเขาเอง โดยการกระตุ้นและกำหนดสถานการณ์ต่างๆ ให้เขาได้คิดค้น หรือค้นพบสิ่งใหม่ๆ เช่น ถ้าไม่เป็นอย่างนี้แล้วจะเป็นอย่างไรได้อีก มันจะเป็นแบบอื่นได้หรือไม่ ถ้าไม่เป็นอย่างนี้ มันจะเกิดอะไรขึ้น หรือถ้าเป็นอย่างนี้แล้วจะเกิดอะไรขึ้น หรือถ้ามันเป็นอย่างนั้นแล้วจะทำอย่างไร ครูจะกระตุ้นให้ นักเรียนลองผิดลองถูก และเรียนรู้เองสอนกันเอง ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ครูเพียงแต่เป็นผู้ร่วมเรียนรู้ ผู้ร่วมค้นหาและค้นพบความรู้ไปพร้อมกับนักเรียน และเมื่อค้นพบความรู้แล้ว ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินความรู้ และผลงานนักเรียนว่าเป็นอย่างไร และคอยแก้ไข แนะนำผลงานของนักเรียนเท่านั้น บทบาท นี้ ผู้เรียนแบบที่ 4 (WHY) จะมีความสุขในการเรียนรู้มากที่สุด

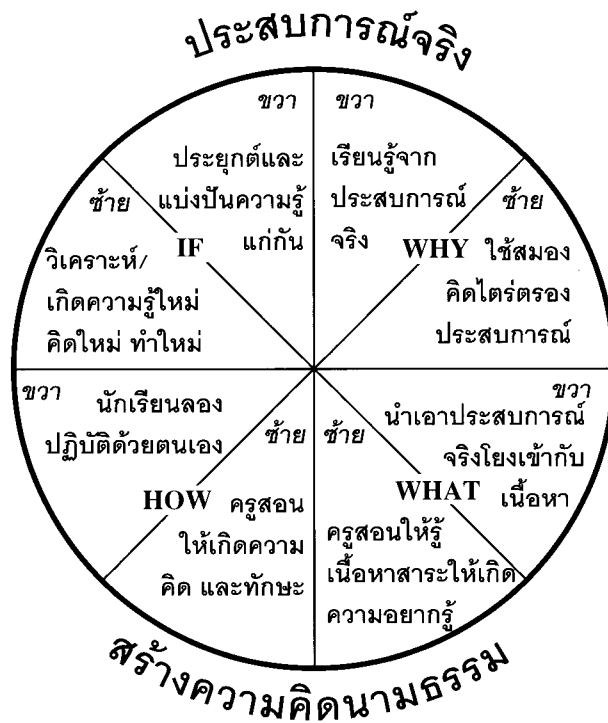

ภาพ 4 ช่วงการสอนของ ทฤษฎี 4 แบบ

เมื่อผู้เรียนมีแบบฉบับหรือมีวิธีการเรียนรู้ 4 แบบ ที่ไม่เหมือนกัน การจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงมี 4 แบบ ดังภาพ ได้แบ่งเป็น 4 ช่วงของการสอน ในแต่ละช่วง ครูและนักเรียนจะมีบทบาทที่แตกต่างกันไป เพื่อให้ นักเรียนทั้ง 4 แบบ ได้มีความสุข ความสบายใจ และเรียนสำเร็จในระยะเวลาหนึ่ง ในช่วงที่ เขามีความกดดันเวลา มีความสนใจ และในเวลาที่เหลือจะใช้ในการพัฒนาสมรรถภาพการ

เรียนรู้ในด้านอื่น ๆ ต่อไป เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนทั้ง 4 แบบ จึงมีคุณค่าเท่าเทียมกัน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในเนื้อหานั้น ๆ เด็ก ๆ ทุกคนจะมีความสุขในการเรียนรู้เหมือนกัน ส่วนเวลาที่เหลือก็จะได้พัฒนาสมรรถภาพการเรียนรู้ด้านอื่นได้ต่อไป

3. รูปแบบการสอนมี 8 เทคนิค การสอนตามทฤษฎี 4 แบบ มุ่งพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก คือซีกซ้ายและซีกขวา ไปพร้อม ๆ กันโดยเริ่มการสอนด้วยเทคนิคการพัฒนาสมองซีกขวาก่อนแล้วไปซ้าย ขวา-ซ้าย ซ้าย-ขวา ซ้าย-ขวา ตามลำดับต่อเนื่องกันไป 8 ขั้นตอน โดยเริ่มต้นการสอนขั้นที่ 1 ด้วยเทคนิคการพัฒนาสมองซีกขวาและจบการสอนขั้นที่ 8 ลงด้วยเทคนิคการพัฒนาสมองซีกขวาเช่นเดียวกัน ดังภาพ

ช่วงเสี้ยวที่ 1 WHY ผู้เรียนที่ช่างคิด ช่างสงสัย ช่างตั้งคำถาม จะมีความสุขมากที่สุด ครูคือผู้กระตุ้น ชั่วๆ ให้อยากรู้ อยากเห็น

1. เทคนิคสมองซีกขวา ขั้นตอนนี้เป็นการแปลงแนวคิดให้เป็นกิจกรรมโดยกระตุ้นร่าให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ครูผู้สอนต้องจูงใจให้นักเรียนเกิดความตื่นตัว มีความอยากรู้ที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ครูสอน โดยการออกแบบกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์จริง หรือเป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์ดั้งเดิมส่วนตัวของนักเรียน และควรต้องเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับแนวคิดและเนื้อหาสาระที่ต้องการจะสอน กิจกรรมที่ใช้ได้ดีในขั้นนี้ เช่น ฝึกทักษะการสังเกต ทักษะการตั้งคำถาม การสร้างจินตนาการหรือมโนภาพ ทักษะการวินิจฉัย การจำแนกแยกแยะ ทักษะกระบวนการกลุ่ม เช่น การระดมสมอง การพูด การ ฟัง

การสนทนา ได้ตอบ เป็นต้น

2. เทคนิคสมองซีกซ้าย เป็นการใช้สมองคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองประสบการณ์ที่ได้ทำมาอย่างง่าย ๆ สะดวกสบายไม่ใช้เทคนิคการคิดวิเคราะห์ที่ยุ่งยากมากเกินไป ได้แก่ การอภิปรายที่ครูเป็นผู้นำการอภิปราย การจินตนาการ หรือสร้างมโนภาพต่างๆในสมอง เช่น การคิดคำนึงถึงข้อดี ข้อเสียของอาชีพต่าง ๆ

ช่วงเลี้ยวที่ 2 WHAT ผู้เรียนที่ช่างคิดวิเคราะห์จะเป็นผู้ที่มีความสุขมากที่สุด ครูคือผู้สอน

3. เทคนิคสมองซีกขวา เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเอาประสบการณ์ส่วนตัวโยงเข้ากับเนื้อหาสาระที่เรียน โดยเมื่อนักเรียนได้รับรู้ เนื้อหาสาระที่ครูจัดให้แล้วนักเรียนได้นำเอาความรู้เหล่านั้นมาเขียนหรือแสดงความรู้สึกของตนเองออกมา เช่น จากประสบการณ์ของนักเรียนคิดว่าอาชีพนั้น ดีหรือไม่ดีอย่างไร และนักเรียนคิดว่าควรเป็นอย่างไร

4. เทคนิคสมองซีกซ้าย ขั้นที่ 4 นี้ นักเรียนได้รับความรู้และสามารถสังเคราะห์ความรู้ได้จากการที่ครูจัดกิจกรรมโดยการสาธิต หรือทำการสอน หรือเชิญวิทยากรมาบอกเนื้อหาสาระความรู้ แก่ผู้เรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นทำได้โดยการพานักเรียนไปดูการปฏิบัติงานของบุคคลในอาชีพต่าง ๆ เชิญวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับอาชีพของตน เป็นต้น นักเรียนเป็นสุขใจเมื่อได้รับความรู้ที่เป็นแก่นสารจากครู

ช่วงเลี้ยวที่ 3 HOW นักเรียนกระหายอยากลองทำดู ครูคือโค้ช

5. เทคนิคสมองซีกซ้าย ขั้นตอนที่ 5 เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการลงมือทำ โดยครูทำการฝึกทักษะให้แก่นักเรียน กิจกรรมที่ให้ลงมือทำเป็นแบบแผน เป็นขั้นตอนตามที่ครูกำหนด หากเป็นการทดลองก็เป็นการทดลองตามขั้นตอนที่ครูวางไว้ ครูคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ครูเป็นคนวางแผนและจัดการให้เกิดการเรียนรู้

6. เทคนิคสมองซีกขวา เมื่อนักเรียนได้ฝึกทักษะตามที่ครูวางแผนมาแล้ว เริ่มฝึกฝนจนเกิดมีความก้าวหน้า เกิดความชำนาญและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น รู้สึกว่ามั่นคงปลอดภัย ครูผู้สอนควรกำหนดกิจกรรมให้มากกว่าที่นักเรียนซึ่งมีความแตกต่างกันจะได้เลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจและความเหมาะสม

ช่วงเลี้ยวที่ 4 IF นักเรียนค้นพบ สร้างสรรค์ความรู้ด้วยตัวเอง ครูคือผู้ประเมิน ผู้แก้ไข

7. เทคนิคสมองซีกซ้าย นักเรียนเริ่มมีความกล้าที่จะลองค้นหา ค้นคว้าสิ่งใหม่ๆด้วยตนเอง นักเรียนจะหาวิธีการแบบใหม่ เริ่มลองผิดลองถูก มีความสุขที่จะคิดค้น หรือค้นพบสิ่งต่างๆด้วยตนเอง นักเรียนเป็นสุขใจถ้าครูให้คิดค้น ค้นหาสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง นอกจากนี้ นักเรียนควรได้มีโอกาสทั้งการทำงานเดี่ยวและทำงานเป็นทีมด้วย

8. เทคนิคสมองซีกขวา ขยายความรู้ และแบ่งปันความรู้ที่ค้นพบแก่กันและกันเช่น นักเรียนช่วยกันตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุงงานของกันและกัน การรายงานผลงานหน้าชั้น ดิชมวิพากษ์วิจารณ์งานของกันและกัน ตรวจสอบและให้คะแนนผลงานของเพื่อน

ปัญหาในการสอนทฤษฎี 4 แบบ

ผลจากการนำแนวคิดและวิธีการสอนตามทฤษฎี 4 แบบ ไปใช้ในการสอนในโรงเรียนตามสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ นั้น จากประสบการณ์ของผู้เขียนพบว่า มีปัญหาหลายประการที่ทำให้การสอนตามทฤษฎี 4 แบบ ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ได้แก่

1. ครูยังไม่มีความเข้าใจลึกซึ้งเพียงพอเกี่ยวกับโครงสร้าง, หน้าที่, การทำงานของสมองซีกซ้ายและขวา

2. ผลจากการที่ครูไม่มีความเข้าใจตามข้อ 1 ทำให้ครูมีความรู้และความสามารถไม่เพียงพอในการออกแบบหรือสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยเทคนิคสมองซีกซ้าย หรือซีกขวา กล่าวคือ ไม่รู้ว่าเมื่อจะพัฒนาสมองซีกขวา จะสอนแบบไหน หรือใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบไหน และเมื่อจะพัฒนาสมองซีกซ้ายจะสอนแบบไหน

3. ขั้นตอนของ ทฤษฎี 4 แบบ มีความละเอียด ยุ่งยากสำหรับครู ครูยังไม่มีความชัดเจนในขั้นตอนทั้ง 8 ของ ทฤษฎี 4 แบบ ถ้าหากต้องสอนให้เป็นไปตามขั้นตอนทั้ง 8 ได้อย่างถูกต้อง ครูไม่สามารถคิดสร้างสรรค์หรือออกแบบกิจกรรมได้ดี เพราะยังทำเข้าใจได้ยากจนเกินไปเมื่อนำไปใช้ปฏิบัติก็ไม่ถูกต้อง บางครั้งสามารถออกแบบกิจกรรมการสอนด้วยเทคนิคสมองซีกขวา หรือซีกซ้ายได้แล้ว แต่กลับพบว่าเทคนิคดังกล่าวไม่เป็นไปตามช่วงเสียทั้ง 4 ของ ทฤษฎี 4 แบบ ความยุ่งยากดังกล่าวทำให้การดำเนินการสอนไม่ราบรื่นและไม่ต่อเนื่อง

4. เนื่องจากเทคนิคของทฤษฎี 4 แบบ มี 8 ขั้นตอนและต้องทำตามทุกขั้นตอนจึงจะมีความสมบูรณ์ จึงเป็นการยากที่จะทำการสอนให้เสร็จสิ้นในคาบเดียว จึงมีการหลีกเลี่ยงการทำขั้นตอนของทฤษฎี 4 แบบ ซึ่งมี 8 เทคนิค ดังกล่าว

5. ครูไม่เข้าใจแต่ละขั้นของทฤษฎี 4 แบบ ซึ่งมี 4 ขั้น คือ Why What How If ว่าเป็นอย่างไร ต้องการให้ผู้เรียนเกิดอะไร เช่น ขั้น Why มีความเข้าใจว่า ขั้นนี้ครูจะต้องตั้งคำถามนักเรียนว่าทำไม เพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนตอบคำถาม ซึ่งแท้จริงแล้วเจตนารมณ์ของ ทฤษฎี 4 แบบ น่าจะเป็นการกระตุ้นช่วย โดยการให้นักเรียนได้สังเกต ได้ฟัง แล้วทั้งปรีศนาให้นักเรียนขบคิด จนเกิดการตั้งคำถาม ถามให้ได้ว่าทำไม กับครู หรือกับตนเองหรือกับใคร ๆ มากกว่า เพื่อเขาจะได้มีความกระตือรือร้น และมีแรงจูงใจในการแสวงหาคำตอบหรือความรู้ได้ต่อไป

สภาพปัญหาดังกล่าว น่าจะต้องมีการให้ความรู้ ความเข้าใจในเกี่ยวกับทฤษฎี 4 แบบ อย่างค่อยเป็นค่อยไป และเป็นหลักการที่ครูรับได้อย่างเต็มใจ โดยการนำเสนอทฤษฎี 4 แบบ ในแง่ของแบบฉบับการเรียนรู้ของผู้เรียนควบคู่ไปกับลีลาหรือวิธีการสอนของครูที่มีความแตกต่างกันเสียก่อน ส่วนขั้นตอนการสอนและเทคนิคการสอนสมองซีกซ้าย ซีกขวา ค่อยทำความเข้าใจในภายหลังอันจะทำให้ง่ายต่อความเข้าใจ และสนใจที่จะนำไปปฏิบัติจริงมากยิ่งขึ้น ผู้เขียนเห็นว่าหากมีการเข้มงวดในแบบแผนการสอนตามทฤษฎี 4 แบบ มากเกินไปโดยที่ครูยังไม่มีความชัดเจนและมีความเข้าใจที่ไม่เพียงพอ จะเป็นผลทำให้การสอนไม่เป็นไปตามธรรมชาติ ครูขาดแรงจูงใจ ขาด

ความสุข และขาดความมั่นใจในการสอน อันจะทำให้การสอนไม่ประสบความสำเร็จ การสอนที่ดีที่สุดจะต้องอยู่บนพื้นฐานความสุข ความมั่นใจและแรงจูงใจในการสอน ของครูด้วยเช่นกัน และพึงระลึกอยู่เสมอว่าไม่มีแบบการสอนใดที่ดีที่สุด ยังมีรูปแบบ การสอนที่ดีอยู่อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งครูควรเลือกใช้หลาย ๆ รูปแบบโดยคำนึงถึงความ เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ผู้เรียน เวลาเรียน สภาพแวดล้อม ตลอดจนบริบทของ โรงเรียนและชุมชนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

หนังสืออ้างอิง

- Lazear, David. **Multiple Intelligences Approaches to assessment**. Zephyr Press. Tucson,Alizona.1999.
- Morris,Susan and Bernice McCarty. **4 mat in Action II**. EXCEL.,INC. Barington. IL. 1990

